

[**Hanne Reintoft.**]

i Nürnberg og bekræftet ved De Forenede Nationers generalforsamlings resolutioner den 13. februar 1946 og den 11. december 1946, d. v. s. retstab ved væbnet angreb eller besættelse og umenneskelige handlinger, der skyldes racepolitik, og folkedrabsforbrydelsen, som den er defineret i 1948-konventionen om forebyggelse af straf for folkedrabsforbrydelser, selv om sådanne handlinger ikke udgør en krænkelse af den gældende lovgivning i det land, hvor de er begået.

Når man nu nævner, at der er 58 lande, der har kunnet stemme for, at man skrider alvorligt ind og bruger en ikke-forældelsesparagraf mod forbrydelser af denne art, må jeg dybt beklage, at mit land ikke kan støtte fred og sikkerhed for menneskeheden på samme måde.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Jeg tror, det ærede medlem misforstår meningen med spørgetiden. Der blev stillet det klare spørgsmål, om jeg ville oplyse, hvorfor vi stemte imod, og det ærede medlem fru Hanne Reintoft fik et klart og sagligt svar om, hvorfor vi ikke kunne stemme for dette konventionsudkast. Derfor må jeg sige, at de mere propagandamæssige bemærkninger, som kom herefter, ikke kan give mig anledning til nogen yderligere besvarelse. Til en sådan propagandaform hører altså også, at spørgeren giver mig ret i noget, som jeg ikke har sagt. Jeg har ikke sagt, at man straffer de små og lader de store løbe. Jeg har sagt, at en forældelse, der er trådt i kraft i dansk retspleje, er uigenkaldelig, og det kan man ikke bestride. Derfor vil jeg sige ganske klart, at der ingen baggrund er for de insinuationer, beskyldninger og antydninger, som rummedes i det sidste indlæg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Jørgen Peder Hansen** til indenrigsministeren:

„Hvad kan ministeren oplyse om udsigterne for oprettelse af en beskæftigelsesmedhjælper-skole på Fyn?“

Skriftlig begrundelse:

Der er i hele landet et stort behov for at få uddannet beskæftigelsesmedhjælpere.

Efter det oplyste er det hensigten at starte beskæftigelsesmedhjælper-skoler i København, Århus og Ålborg i 1969.

På Fyn modtager de to erhvervsvejledninger dagligt forespørgsler om uddannelsesmulighederne på Fyn. Der er en meget betydelig interesse herfor, særlig for aldersgrupperne over 25 år, og det er netop de rigtige aldersgrupper i denne forbindelse.

Af hensyn til de mange kvinder på Fyn, som er interesseret i denne uddannelse, forekommer det rimeligt at få afklaret, om den næste skole kommer på Fyn, og i bekræftende fald hvornår.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Jørgen Peder Hansen: Ud over den motivering, som ledsager mit spørgsmål, vil jeg gerne sige til ministeren, at arbejdsdirektoratet har ladet afholde en lang række informationsmøder landet over, som har haft ganske stærk søgning, og jeg er overbevist om, at disse informationsmøder ikke mindst har medvirket til at fremkalde en stor interesse for en slags mellemuddannelse inden for omsorgsarbejdet. Det har også vist sig, at interessen ganske særlig findes hos gifte kvinder over 25 år, og det skulle efter min opfattelse være de rigtige aldersgrupper i den forbindelse, der her er tale om. Hvis det er sådan, at disse beskæftigelsesmedhjælper-skoler ikke bliver placeret inden for passende geografiske områder, vil vi meget let komme ud for en forskelsbehandling fra område til område. På Fyn har vi gennem længere tid arbejdet med tanken om oprettelse af en skole, og det er på denne baggrund, jeg har formuleret mit spørgsmål til ministeren.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg kan oplyse, at tanken er ved at blive realiseret i København, Århus og Ålborg. Vi regner med, at skolerne kan begynde 1. september 1969.

Det har ikke været os muligt endnu at finde egnede lokaler i Odense, som skulle være centrum for arbejdet på Fyn. Vi arbejder videre og regner med i løbet af forholdsvis kort tid i samarbejde med Odense kommune at kunne få klaret lokalespørgs-